

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoCsp/5/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124349321
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:6124349321.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudkýň JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Zuzany Slušnej, v spore žalobcu M.B.A. Consult Investments s.r.o., so sídlom Brezno, Boženy Němcovej 1080/13, IČO: 55 414 656, zastúpeného Advokátska kancelária Galadík s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Nám. Štefana Moysesu 45/17A, IČO: 54 691 419, proti žalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, zastúpenému WEBBER LEGAL, s.r.o, advokátskou kanceláriou so sídlom Prešov, Duchnovičovo námestie 1, IČO: 50 680 552, o zaplatenie 4.475,78 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č. k. 5Csp/50/2024-202 zo dňa 11. novembra 2024, takto

rozhodol:

- Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom žalobu zamietol (výrok I.), žalovanému priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok II.). V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 4.475,78 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu (C. C., D.) so žalovaným uzavrel dňa 28.08.2015 zmluvu o splátkovom úvere č. 5076601243, na základe ktorej žalovanému poskytol úver v sume 16.000,- eur. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky (VOP). Žalovaný podmienky pre splácanie úveru v zmysle zmluvy riadne nedodržiaval, čím sa dostal do omeškania. Žalovaný bol výzvou zo dňa 12.01.2022 upozornený na omeškanie so splácaním pohľadávky vo výške 308,95 eur a súčasne bol upozornený, že banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Listom zo dňa 11.11.2022 bol žalovaný upozornený na omeškanie so splácaním pohľadávky v sume 651,43 eur, následne listom zo dňa 07.08.2023 bol žalovaný upozornený na omeškanie so splácaním dlhu v sume 1.801,19 eur a zároveň bol upozornený na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v prípade, že dlh nebude uhradený do 15 dní. Vzhľadom k tomu, že žalovaný dlžnú sumu neuhradil, právny predchodca žalobcu dňa 08.09.2023 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, čo žalovanému oznámil listom zo dňa 09.09.2023 a vyzval ho na zaplatenie dlžnej pohľadávky do 15 dní. Dlžná istina ku dňu zosplatenia úveru predstavovala sumu 4.885,05 eur. Následne listom zo dňa 20.12.2023 bolo žalovanému oznámené, že výška dlžnej sumy predstavuje 5.023,77 eur a súčasne bol upozornený, že banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Žalobca si voči žalovanému v konaní uplatnil nárok na zaplatenie dlžnej istiny úveru vo výške 4.475,78 eur a zároveň aj úrok z omeškania z dlžnej istiny odo dňa nasledujúceho po zosplatení úveru až do zaplatenia vo výške 9,25% ročne. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz, voči ktorému podal žalovaný

v zákonom stanovenej lehote odpor, preto vzhľadom na oznámenie žalobcu, že navrhuje pokračovanie vo veci na miestne príslušnom súde, došlo zo zákona (ust. § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní) k zrušeniu platobného rozkazu a vec bola postúpená Okresnému súde Prievidza.

2. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že dňa 28.08.2015 uzatvorili právny predchodca žalobcu - C. C., D. a žalovaný zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 16.000,- eur. Žalovaný sa zaviazal dlžnú sumu splácať v 108-mich mesačných splátkach po 217,24 eur s tým, že prvá splátka bola splatná dňa 27.10.2015 a ďalšie splátky vždy k 27. dňu v mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá dňa 27.9.2024. Ročná úroková sadzba bola v zmluve uvedená ako fixná do splatnosti vo výške 9,9%, po zohľadnení zľavy vo výške 7,9% ročne, RPMN vo výške 9,24%, priemerná hodnota RPMN vo výške 10,07%. Celková čiastka úveru bola v zmluve uvedená

v sume 23.460,53 eur, výška odplaty podľa Občianskeho zákonníka 8,46%. V zmluve si strany dohodli poistenie schopnosti splácať úver - rozšírený súbor poistenia s tým, že poplatok za poistenie úveru bol dohodnutý vo výške 7,35 eur mesačne. Úver bol použitý na vyplatenie splátkového úveru v C. č. 5059315325, pričom zostatok tohto úveru bol vo výške

11.303,32 eur. V zmluve je tiež uvedený vyplácaný záväzok z iných bánk, a to splátkový úver v inej banke v sume 3.104,- eur, pričom označenie inej banky mal žalovaný oznámiť banke pred poskytnutím úveru. V prípade kreditného zostatku sa banka zaviazala poukázať ho na účet žalovaného. Zo zmluvy tiež vyplynulo, že jej súčasťou sú VOP, produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery, sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt poskytuje s tým, že súčasťou zmluvy sú prístupné na Obchodnom mieste a na E. <F.> a banka žalovanému tieto súčasťou odovzdáva elektronicky prostredníctvom služby Internetbanking alebo na elektronickú adresu žalovaného evidovanú bankou. V čl. 6 bod 6.32 písm. d) produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery si zmluvné strany dohodli možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru v prípade, ak žalovaný bude v omeškaní so splácaním pohľadávky viac ako tri mesiace. Z výpisu z úveru žalovaného vyplýva, že žalovaný úver čerpal dňa 28.08.2015. Žalovaný sa pri splácaní úveru dostal do omeškania, v súvislosti s čím mu bolo zaslané upozornenie zo dňa 12.01.2022 o omeškaní so splácaním v sume celkom 308,95 eur a bol vyzvaný na zaplatenie omeškanej sumy do 15 dní od doručenia výzvy. Výzva bola odoslaná na poštovú prepravu dňa 13.01.2022. Dňa 11.11.2022 bola žalovanému zaslaná ďalšia výzva, ktorou bol upozornený, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky vo výške 651,43 eur a bol vyzvaný na zaplatenie omeškanej sumy do 15 dní od doručenia výzvy. Táto výzva mu bola odoslaná dňa 11.11.2022. Výzvou zo dňa 07.08.2023 bol žalovaný zo strany právneho predchodcu žalobcu upozornený, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky vo výške 1.801,19 eur. Bol vyzvaný, aby dlžnú sumu uhradil do 15 dní od doručenia výzvy a upozornený, že v prípade neuhradenia je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Táto výzva bola žalovanému odoslaná dňa 09.08.2023. Následne listom zo dňa 09.09.2023 právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že ku dňu 08.09.2023 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru z dôvodu, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) produktových podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery - omeškanie dlžníka so splácaním pohľadávky banky o viac ako 3 mesiace. Žalovaný bol zároveň vyzvaný na zaplatenie pohľadávky vo výške 4.885,05 eur do 15 dní. Oznámenie bolo žalovanému doručené dňa 13.09.2023. Listom zo dňa 20.12.2023 právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že dlžná suma predstavuje 5.023,77 eur a v prípade jej neuhradenia je banka oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Táto výzva bola žalovanému odoslaná dňa 21.12.2023. V konaní si žalobca voči žalovanému uplatnil nárok na zaplatenie dlžnej istiny úveru v sume 4.475,78 eur s 9,25% ročným úrokom

z omeškania od 09.09.2023 do zaplatenia. Z jeho vyjadrenia vyplynulo, že žalovaný uhradil celkovo sumu 19.121,20 eur, z čoho na istinu úveru bola započítaná suma 11.524,22 eur, na zmluvný úrok suma 7.235,92 eur, na úrok z omeškania suma 35,06 eur a na poplatky suma 326,- eur. Dňa 21.03.2024 došlo k uzavretiu Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0230/2024/CE medzi C. C., D. a žalobcom, na základe ktorej došlo aj k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému vyplývajúcej zo Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 28.08.2015. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 29.03.2024.

3. Zistené skutočnosti súd prvej inštancie posúdil podľa § 497 zákona č. 513/1991

Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), § 37 ods. 1, § 39, § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Uviedol, že medzi žalobcom (jeho právnym predchodcom) a

žalovaným existoval zmluvný vzťah na základe zmluvy o úvere uzatvorenej podľa § 497 Obchodného zákonníka, pričom tento záväzkový vzťah má zároveň charakter spotrebiteľskej zmluvy a vzťahujú sa naň aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z.

o spotrebiteľských úveroch a tiež ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že v prejednávanej veci sa žalobca ako postupník domáhal voči žalovanému zaplata sumy 4.475,78 eur

s príslušenstvom, pričom išlo o pohľadávku, ktorú mal nadobudnúť na základe Zmluvy

o postúpení pohľadávok zo dňa 21.03.2024 od postupcu, právneho predchodcu žalobcu, C. C., D., IČO: XX XXX XXX, ktorá je bankou.

4. Súd prvej inštancie sa v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách žalobca v súdnom konaní musí svoju aktívnu vecnú legitímáciu preukázať platným postúpením pohľadávky. Citované ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách neupravuje len administratívne povinnosti banky pri ochrane bankového tajomstva, ale stanovuje podmienky platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky bankou, ide teda o lex specialis vo vzťahu

k všeobecným ustanoveniam Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky (§ 524 a nasl.). Žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu písomne vyzývaný na zaplataenie dlžných splátok úveru listom zo dňa 07.08.2023, ktorým C. C., D., oznamuje žalovanému, že ku dňu 07.08.2023 je v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 1.801,19 eur a žalovaný bol vyzvaný, aby najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy dlžnú sumu uhradil s tým, že ak

v stanovenej lehote dlžnú sumu žalovaný neuhradí, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, výzva bola žalovanému odovzdaná na poštovú prepravu dňa 09.08.2023. Z uvedenej výzvy však nevyplyva, s ktorou konkrétnou splátkou zmluvy bol žalovaný

v omeškaní viac ako tri mesiace a ktorú konkrétnu splátku pôvodný veriteľ požadoval od žalovaného ako spotrebiteľa zaplatiť tak, aby predišiel vyhláseniu predčasnej splatnosti. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka okrem iného sleduje, aby dodávateľ pri neplnení povinností spotrebiteľom dosiahol splatnosť celej pohľadávky a súčasne sleduje aj to, aby bolo umožnené zamedziť tejto možnosti v prípade, ak neplnenie povinností zo strany spotrebiteľa bude iba krátkodobé, nepresahujúce dobu troch mesiacov odo dňa omeškania so zaplataením splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplataenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Právo žiadať o zaplataenie celej pohľadávky môže uplatniť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplataením zmeškanej splátky. Rozhodujúce je, či

v čase uplatnenia práva je spotrebiteľ v omeškaní s plnením niektorej zo splátok tri mesiace

a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ak však spotrebiteľ zaplatí zmeškané splátky pohľadávky skôr ako veriteľ uplatnil právo, uplatnenie po takomto zaplataení zmeškanej pohľadávky je neúčinné. Z uvedeného je zrejmé, že výzva podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka musí byť jasná a určitá, aby spotrebiteľ nadobudol vedomosť, s ktorou konkrétnou splátkou je v omeškaní viac ako tri mesiace, aby sa prípadným zaplataením omeškanej splátky mohol účinne vyhnúť zosplataeniu celej pohľadávky. Výzva zo dňa 07.08.2023 tak, ako bola koncipovaná, podľa názoru súdu prvej inštancie nespĺňala zákonné požiadavky v zmysle ust.

§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Takáto výzva je neurčitá a nezrozumiteľná. Súd prvej inštancie preto skonštatoval, že žalobca dostatočným spôsobom nepreukázal využitie práva svojho právneho predchodcu na predčasné zosplataenie zvyšku úveru. Nemohlo tak dôjsť ani k predčasnej splatnosti peňažného záväzku. Z výzvy nevyplyva, ktorou splátkou sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním úveru dlhšie ako tri mesiace. Žalovaný tak ani nemal možnosť vyhnúť sa predčasnému zosplataeniu úveru zaplataením omeškanej splátky, nakoľko nemal vedomosť o tom, ktorá splátka je tá, pre ktorú sa veriteľ rozhodol uplatniť svoje právo na predčasné zosplataenie úveru. Rovnako, ak právny predchodca vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplataenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplataení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatail celý dlh (viď Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024). Súd prvej inštancie dodal, že pokiaľ právny predchodca žalobcu na základe uvedenej výzvy (ktorá je neurčitá a nezrozumiteľná) vyhlásil dňa 08.09.2023 mimoriadnu splatnosť úveru, kde tiež nie je uvedená konkrétna splátka, pre ktorú došlo k zosplataeniu celého úveru, ide o neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom

k tomu, že k platnému zosplatneniu úveru nedošlo, nebolo následne ani možné platne postúpiť pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere na žalobcu. V dôsledku neplatného postúpenia pohľadávky, kedy pohľadávka voči žalovanému na žalobcu neprešla a žalobca v konaní nebol aktívne vecne legitimovaný, súd prvej inštancie žalobu zamietol.

5. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), kedy v konaní úspešnému žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 389 ods. 1 CSP zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a súčasne žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, pričom poukázal na komentár od A. G., H. k ustanoveniu § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a tiež na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5CoCsp/14/2021, v zmysle ktorého povinnosť identifikácie splátky, pre ktorú dodávateľ uplatnil svoje právo na zosplatnenie úveru z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nevyplýva. Žalobca má za to, že výzva zo dňa 07.08.2023 spĺňa podmienky, ktoré vyžaduje zákon, pričom v nadväznosti na to, považuje vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dňa 08.09.2023 za platný právny úkon, ktorý spĺňa zákonom vyžadované náležitosti. Žalobca sa tiež nestotožnil s právnym názorom súdu, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu, nakoľko v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách možno považovať predmetnú pohľadávku za spôsobilý predmet postúpenia. Z cit. vyššie uvedeného ustanovenia vyplýva, že platne postúpená môže byť iba „pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná, a to na základe predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškanií“. Zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky musia byť splnené v čase postupovania pohľadávky. Žalovaný sa dostal do omeškania splátkou splatnou dňa 27.04.2023, od ktorej uplynuli tri mesiace v lehote do 27.07.2023 kedy nedošlo k úhrade. Na základe uvedeného bol dlžník výzvou v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zo dňa 07.08.2023, ktorá bola doručená dňa 11.08.2023 vyzvaný na úhradu omeškaných splátok. Nakoľko v lehote 15 dní nedošlo k úhrade omeškania pristúpil pôvodný veriteľ k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti a to do splatnosti najbližšej splátky v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka. V zmysle uvedených skutočností mal žalobca za to, že boli splnené podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a tým došlo k platnému postúpeniu pohľadávky na veriteľa.

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením súdu v bodoch 16-18 odôvodnenia napadnutého rozsudku a považuje ho za vecne správny. V tomto smere poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024, v zmysle ktorého je pre platný úkon zosplatnenia zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh. Zosplatňujúca výzva žalobcu je v rozpore s citovaným rozhodnutím, spotrebiteľský úver tak nebol platne zosplatnený a následne nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky. Rovnako je tak správne nadväzujúce konštatovanie súdu prvej inštancie o neplatnosti postúpenia pohľadávky a nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Žalovaný navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny a priznať mu voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

8. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

9. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdiť ako vecne správny.

10. Predmetom konania je pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru, ktorá mala byť bankou postúpená po jej zosplatnení na žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.03.2024. Súd prvej inštancie založil svoje zamietajúce rozhodnutie na právnom závere, že žalobca v konaní nedisponoval aktívnou vecnou legitímáciou, nakoľko nedošlo k účinnému zosplatneniu predmetného úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s

ust § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka z dôvodu absencie konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ dlh mienil zosplatiť vo výzve na zaplatenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ani v oznámení o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Právnym následkom neplatného zosplatenia je neplatnosť postúpenia pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v spojení s ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

11. Podstata odvolacích argumentov žalobcu bola koncentrovaná v tvrdení, že k postúpeniu pohľadávky došlo platne, keď veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, a to bez povinnosti veriteľa uvádzať vo výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka alebo v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti (ktorá vyhláseniu splatnosti predchádzala) konkrétnu splátku, pre ktorú veriteľ pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, keď ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka takéto označenie splátky veriteľovi neukladá. Záver súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu neplatnosti zosplatenia a následného postúpenia pohľadávky vychádza z nesprávneho skutkového zistenia a nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP).

12. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP a odvolateľ ju tiež ani netvrdil.

13. Ďalej vychádzajúc z obsahu odvolania žalobca namietal nesprávnosť skutkových a právnych záverov, na ktorých založil svoje rozhodnutie súd prvej inštancie (odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP).

14. Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, podstata tohto odvolacieho dôvodu spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom toho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

15. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

16. Vyššie uvedené odvolacie námietky odvolateľa, vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vychádzal z precízne zisteného skutkového stavu veci, z ktorého vyvodil správne právne závery. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil, v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre jeho potvrdenie. Súčasne sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach naň odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), pričom dodáva nasledovné:

17. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 28.08.2015 bola medzi C. C., D. (právnym predchodcom žalobcu) a žalovaným uzavretá zmluva o splátkovom úvere

č. 5076601243 (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej žalovanému poskytol úver vo výške 16.000,- eur. Súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že zmluva o úvere uzavretá medzi veriteľom a žalovaným ako dlžníkom je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Súd prvej inštancie aplikoval na daný vzťah príslušné právne normy spotrebiteľského práva, vrátane ustanovení § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka a následne správne vyhodnotil neplatnosť postúpenia pohľadávky z predmetného úveru v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

18. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok zákonodarca v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zavádza nové pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania s jej zaplatením a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (§ 565 Občianskeho zákonníka).

Z druhej vety citovaného ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že veriteľ môže žiadať o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky; zároveň tak môže urobiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením omeškanej splátky. Tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne; v prípade, že veriteľ toto právo do splatnosti najbližšej splátky nevyužije, jeho právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru pre tú - ktorú splátku zaniká. Veriteľovi však nič nebráni v tom, aby v prípade dlžníkovho nesplácania ďalších splátok vyhlásil predčasnú splatnosť úveru pre niektorú ďalšiu splátku, ak splní podmienky predpokladané ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka.

21. Podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

22. Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

23. Podľa ust. § 92 ods. 8 veta prvá zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.

24. Pokiaľ ide o postúpenie pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy, nevyhnutná je aj aplikácia ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

25. Pre konštatovanie platného postúpenia pohľadávky banky na iný, hoci aj nebankový subjekt, je v prípade práv vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy nevyhnutné splniť podmienky vyplývajúce jednak z ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách a § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.

o spotrebiteľských úveroch.

26. Medzi právnym predchodcom žalobcu a dlžníkom zo zmluvy v rámci ich zmluvných vzťahov existovala dohoda o možnosti vyhlásiť úver za predčasne splatný podľa § 565 Občianskeho zákonníka (v danom prípade článok II. bod 7 zmluvy a bod 8.1 druhý odsek písmeno a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery C. C., D., - právneho predchodcu žalobcu s účinnosťou od 01.01.2015),

a preto právny predchodca žalobcu bol oprávnený vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru za dohodnutých podmienok v prípade, ak bol dlžník v omeškaní viac ako tri mesiace so zaplatením splátky a banka ho upozornila na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní.

27. Žalobca v odvolaní namietal, že z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nevyplýva povinnosť žalobcu uviesť v upozornení (výzve) pred zosplatením úveru tú ktorú omeškanú splátku, v súvislosti s ktorou zvažuje uplatniť právo zosplatiť úver ako podmienku na to, aby bolo vyhlásenie predčasnej splatnosti považované za platný právny úkon. Podľa názoru odvolacieho súdu, vo vzťahu k splneniu podmienok definovaných v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka je potrebné uviesť, že aj keď vymedzenie konkrétnej splátky, pre omeškanie dlžníka, s ktorou veriteľ zvažuje uplatnenie práva zosplatiť úver, v upozornení (výzve) na zosplatenie dlhu neukladá zákonné ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka *expressis verbis*, nemožno však opomenúť všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch podľa § 37 Občianskeho zákonníka. Výzva prezumovaná v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti musí obligatórne obsahovať (identifikáciu) splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejednávanej spore žalovaný) v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Ide o bezpodmienečnú náležitosť takejto výzvy, ktorej účelom je informovať spotrebiteľa o tom, s ktorou splátkou je v omeškaní a zároveň pre omeškanie s ktorou splátkou uplatní svoje právo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru.

28. Vo vzťahu k určitosti výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je potrebné uviesť, že posúdenie náležitosti takejto výzvy bolo v rozhodnutiach odvolacieho súdu

v obdobných skutkových základoch vykladané tak, ako uvádzal žalobca v podanom odvolaní. V rozhodnutiach tunajšieho súdu ako napr. 17CoCsp/3/2023 zo dňa 29.06.2023, 27CoCsp/1/2024 zo dňa 30.01.2024, či v rozhodnutí 19CoCsp/13/2022 zo dňa 28.09.2024 odvolací súd zastával názor, že pokiaľ ide o určitosť právneho úkonu výzvy podľa § 53

ods. 9 Občianskeho zákonníka a zosplatenia úveru právneho predchodcu žalobcu z pohľadu neuvedenia konkrétnej omeškanej splátky úveru, pre ktorú veriteľ vyhlasuje mimoriadnu splatnosť úveru, podľa odvolacieho súdu žiaden všeobecne záväzný právny predpis ani

ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neustanovuje takéto osobitné náležitosti uvedených právnych úkonov, teda údaj alebo identifikáciu tej ktorej splátky, pre ktorú došlo k uplatneniu práva dodávateľa (veriteľa) na zosplatenie úveru.

29. V predmetnej veci, vo vzťahu k náležitosti výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zaujal stanovisko Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo viacerých rozhodnutiach - sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024 ustálil, že „v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatiť celý dlh“... resp. v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024 zotrval na svojich záverov, pričom svoju argumentáciu doplnil, keď uviedol, že „identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého

dňa plynutia premlčacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplateniu úveru (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený.“ Uvedené bolo potvrdené aj v jednom z najaktuálnejších rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/152/2022 zo dňa 13.02.2025, v zmysle ktorého: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je úkon zákon obchádzajúci (nakoľko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 OZ).“

30. S poukazom na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, odvolací súd v predmetnej veci prehodnotil svoju doterajšiu rozhodovaciu prax v skutkovo podobných veciach a vo vzťahu k výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uzavrel, že pre platné predčasné zosplatenie úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a tým aj platné postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch sa od žalobcu, resp. právneho predchodcu žalobcu vyžaduje vymedzenie konkrétnej náležitosti výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v podobe identifikácie splátky, s ktorou je žalovaný v omeškaní a pre ktorú splátku mal žalobca v úmysle požadovať mimoriadne zosplatenie úveru.

31. V predmetnej veci za takúto výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorá by splňala vyššie uvedené náležitosti, t. j. špecifikáciu splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejednávanej spore žalovaný) v omeškaní, a ktorá predchádzala zosplateniu ku dňu 08.09.2023, nemožno považovať Výzvu zo dňa 07.08.2023. Z konštrukcie predmetnej výzvy je možné vyvodiť závery o tom, že právny predchodca žalobcu výzvou na zaplatenie dlžnej časti úveru zo dňa 07.08.2023 upozornil žalovaného, že ku dňu 07.08.2023 je pohľadávka banky, vyplývajúca zo zmluvy o úvere, po lehote splatnosti vo výške 1.801,19 eur, pričom v uvedenej sume neboli zahrnuté úroky z omeškania. Zároveň upozornil žalovaného, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, je žalobca oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Nebolo sporné, že uvedená listina je výzvou v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako predpoklad pre možné platné predčasné zosplatenie úveru. Uvedenie konkrétnej splátky úveru a jej výšky, pre ktorú sa žalovaný dostal do omeškania a ktorá mimoriadnu splatnosť úveru vyvolala, zo znenia výzvy nevyplýva. Taktiež zosplatenie úveru právnym predchodcom žalobcu listom označením ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ zo dňa 09.09.2023, neobsahovalo uvedenie splátky, pre ktorú predchodca žalobcu pristúpil k zosplateniu úveru.

32. Opačnou argumentáciou, ktorú je potrebné odmietnuť ako nedostatočnú, by sa prijal záver prezentovaný žalobcom v odvolaní, podľa ktorého by na platné predčasné zosplatenie úveru stačilo uvedenie výšky žalovaným nezaplatenej splatnej sumy (pohľadávka banky) ako i ku ktorému dátumu. Uvedenie výšky nezaplatenej sumy vo výzve pred zosplatením, resp. v samotnom zosplatení však nezabavuje žalobcu povinnosti uvádzať konkrétnu splátku, pre ktorú pristupuje k mimoriadnemu zosplateniu. Uvedenie konkrétnej splátky nepredstavuje formálnu podmienku, ale sa jedná o notifikačnú povinnosť dodávateľa voči spotrebiteľovi, ktorá má umožniť spotrebiteľovi „dozvedieť sa“ o hroziacom následku spočívajúcom vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, a tento následok odvrátiť. Práve uvedenie konkrétnej splátky je tou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť voči spotrebiteľovi určito vyjadrená, nakoľko uvedenie „iba“ výšky dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškaní, vykazuje podstatnú mieru abstrakcie a spotrebiteľ z takto vyjadreného údaja nemôže bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť dôvodnosť predčasného zosplatenia, resp. ktorú splátku považuje dodávateľ za splátku rozhodnú. Z uvedeného potom v konečnom dôsledku nie je objektívne vopred možné určiť, kedy si dodávateľ uplatní svoje právo pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru.

33. Uvedené právne závery boli prijaté aj na zasadnutí občianskoprávnej sekcie v obvode Krajského súdu v Trenčíne dňa 10.10.2024, za prítomnosti predsedníčky občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR A. A. I. a predsedníčky zjednocovacieho senátu Najvyššieho súdu SR A. J. K., poukazom na iné rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/123/2022, so závermi, že označenie presnej, konkrétnej splátky, pre ktorú sa dlh zospláťuje je nevyhnutné i z hľadiska počítania premlčacej doby poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024.

34. Pokiaľ odvolateľ (žalobca) v odvolaní poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5CoCsp/14/221 odvolací súd primárne poukazuje na to, že došlo k zjednoteniu predmetnej otázky, na ktorú nadväzujú rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, od ktorých záverov sa odvolací súd nemieni odkloniť a je pre rozhodnutie záväzné, pričom dodáva, že v konečnom dôsledku možno tento poukaz považovať za právne nevýznamný, pretože rozhodovaním iných odvolacích súdov v preskúmvanej veci Krajský súd v Trenčíne viazaný nie je.

35. Odvolací súd identicky ako správne konštatoval súd prvej inštancie zotrúva na už vyslovenom názore, že výzva ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru neuvádzajú, pre nezaplatenie ktorej splátky malo dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, teda nedošlo k splneniu podmienok definovaných v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, preto s poukazom na uvedené skutočnosti je potrebné výzvu obsahujúcu upozornenie na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru ako aj samotné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti považovať pre neurčitosť za neplatné právne úkony v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Právnym následkom neplatného zosplatenia úveru je neplatnosť postúpenia pohľadávky s poukazom na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, tzv. nedôvodnosť nároku žalobcu, resp. nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu ako postupníka.

36. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny vrátane výroku o trovách prvoinštančného konania, ktorý nebol odvolateľom vecne spochybnený tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

37. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu.

38. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh; § 428 CSP).